

POUCINANY (1) *part praet pass pf*

I pl f poucinan(e)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. poucinać.

Odcięty ostrym narzędziem (o wielu): Tam też ná tym mieyfcu była iedná wieża okrutná á przykra w kthorey było bárzo wiele więźniow/ iedni s poućinánemi nogámi [*Alii truncatis pedibus*]/ drudzy s połamanemi goleniami/ drudzy przez rąk/ á niekthorzy przez oczu *HistAl F6v*.

Synonimy: odcięty, oderżniony, odjęty, odrzezany, odsieczony.

Cf **POUCINAĆ**

MN